

- א** שירו ליהוה, שיר חדש; שירו ליהוה, כל-הארץ. **1** O sing unto the LORD a new song; sing unto the LORD, all the earth.
- ב** שירו ליהוה, ברכו שמו; בפֿשרו מיום-ליום, ישועתו. **2** Sing unto the LORD, bless His name; proclaim His salvation from day to day.
- ג** ספרו בגוים כבודו; בכל-העמים, נפלאותיו. **3** Declare His glory among the nations, His marvellous works among all the peoples.
- ד** כי גדול יהוה ומהלל מאד; נורא הוא, על-כל-אלהים. **4** For great is the LORD, and highly to be praised; He is to be feared above all gods.
- ה** כי, כל-אלהי העמים אילים; ויהוה, שמים עשה. **5** For all the gods of the peoples are things of nought; but the LORD made the heavens.
- ו** הוד-והדר לפניו; עז ותפארת, במקדשו. **6** Honour and majesty are before Him; strength and beauty are in His sanctuary.
- ז** הבו ליהוה, משפחות עמים; הבו ליהוה, כבוד ועז. **7** Ascribe unto the LORD, ye kindreds of the peoples, ascribe unto the LORD glory and strength.
- ח** הבו ליהוה, כבוד שמו; שאו-מנחה, ובאו לתצרותיו. **8** Ascribe unto the LORD the glory due unto His name; bring an offering, and come into His courts.
- ט** השתחוו ליהוה, בהדרת-קדש; חילו מפניו, כל-הארץ. **9** O worship the LORD in the beauty of holiness; tremble before Him, all the earth.
- י** אמרו בגוים, יהוה מלך-- אף-תכון תבל, כל-תמוט; ידין עמים, במישרים. **10** Say among the nations: 'The LORD reigneth.' The world also is established that it cannot be moved; {N} He will judge the peoples with equity.
- יא** ישמחו השמים, ותגל הארץ; ירעם הים, ומלאו. **11** Let the heavens be glad, and let the earth rejoice; let the sea roar, and the fulness thereof;
- יב** יעלז שדי, וכל-אשר-בו; אז ירננו, כל-עצי-יער. **12** Let the field exult; and all that is therein; then shall all the trees of the wood sing for joy;
- יג** לפני יהוה, כי בא-- כי בא, לשפט הארץ; ישפט-תבל בצדק; ועמים, באמונתו. **13** Before the LORD, for He is come; for He is come to judge the earth; {N} He will judge the world with righteousness, and the peoples in His faithfulness. {P}

A) Setup

One leftover 95:8

Jacob Emden, Sıddur Ya'avetz (1697 – 1776)

Moshe sees Ezra period and beyond

The Rav & Kol Dodi

התהילים המפורש

(ב) אל תקשו לבבכם – בסידור יעב"ץ פירש שהם דברי משה רבינו, שראה בנבואה שיהיו אנשים שלא ירצו לצאת מהגולה לארץ ישראל, והזהירם: **אל תקשו את לבבכם** להרהר אחר ה' **כמריבה** – שרבו בני ישראל עם ה' בעצת מרגלים, ולא רצו לעלות לארץ ישראל, **כיום** שנגזר עליהם **מסה** וכליון בהיותם **במדבר**, אשר נסוני אז ובחנוני אם אוכל להשמיד

Inclusive & more Universal - Broader than just “our friends” -

רד"ק תהלים פרק צו

(א) שירו לה' שיר חדש שירו לה' כל הארץ, כמו שאמר לכו נרננה לה'. יאמר איש לאחיו

Typical but - wait

רד"ק תהלים פרק צו

שירו לה' שיר חדש, שקיבץ אתכם מן הגוים ומן הגלות.

A) רד"ק תהלים פרק צא

העולם, ולעשות נקמות של אומות העולם. לכו נרננה (מזמור צה), כנגד שבט של יששכר, שהיה עוסק בַּרְנָה של תורה. אמר ריב"ל, עד כאן שמעתי, מכאן ואילך צא כנגד עצמך

However

Ibn Yahya, Joseph ben David 1494-1534

אבן ידע

[illegible]

- Portugal to Italy before birth
- Imola Northern Italy
- Student of **Judah ben Eliezer ha-Levi Minz** (c. 1405 – 1508), also known as **Mahari Minz**, was the most prominent Italian rabbi of his time.
- Passed away at 45 and requested Israel burial - Buried near Hoshea- Funeral officiated by R Yosef Karo
- Commentary on Tehillim - Otzar Hachachma

<http://judaicaused.blogspot.com/2013/08/the-prophecy-of-yosef-ibn-yahya-birth.html>

The Prophecy of Yosef Ibn Yahya: the birth of the state of Israel in the 1940s

Jewish Literature is replete with warnings against calculating the end of days and the coming of Mashiach, but predictions of the era of Mashiach are nearly as common. Some turned out to be more accurate than others, others far off. Here is a lesser known one, which turned out to be surprisingly on the mark, it is found in the commentary of Yosef ben David Ibn Yahya's commentary on the Megillot and Daniel, printed in Bologna in 1538.

Joseph ibn Yahya ben David, was an Italian exegete and philosopher born at Florence 1494 died at Imola 1539. His son was Gedaliah, author of Shalshet Hakabbalah. He was the author of two works: (1) "Perush" (Bologna, 1538), a commentary on the Five Scrolls and Ketuvim, and (2) "Torah Or" (ib. 1537-38), a treatise on theology and eschatology.

Here is the paragraph from the book where the prediction is made, it appears on page קי in the Bologne edition, in the line that starts with the word באופן

" באופן כי בסוף החמשת אלפים ושבע מאות שנה לבריאת העולם בקירוב אם מעט אחר כך יבוא קצנו בעזרת ה' למען יוכלו לשבת בני ישראל בטח על אדמתם כשלש מאות שנה מהאלף הששי למען יתראה לעין כל היות האמת אתם....."

"In the end of five thousand and seven hundred years from creation (equivalent to the year 1940), or a bit before or a bit after will come the time with the help of god that the nation of Israel may settle securely on their land, for approximately 300 years of the sixth millennium"

Now that the author has proven himself with foretelling the future, the second part of his paragraph may not be as eagerly anticipated:

In the Year 6000 (2240 A.D.) the world will transform to emptiness.

Back to Tehillim

For Shevet Zevulun as they work to Pay Yissacher-

Proof? A song about the Ark (Bemidbar Naso link)

Broader discussion- post Shavuot - Sen. Lieberman book

<https://www.wsj.com/articles/a-holiday-for-the-rule-of-law-1526598748> *There is a lot to think about, discuss and act on during Shavuot, the Festival of the Ten Commandments. This year, whether you are Jewish or not, try considering how you can advance the ideals of the Ten Commandments in your personal and public life—in your community, in this country and throughout this beautiful planet.*

Mr. Lieberman, a former U.S. senator from Connecticut, is author of "With Liberty and Justice: The Fifty-Day Journey from Egypt to Sinai" (Maggid, 2018).

Link with Shavuos

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סח עמוד ב
 רב יוסף ביומא דעצרתא אמר: עבדי לי עגלא תלתא. אמר: אי לא האי יומא דקא גרים,
 כמה יוסף איכא בשוקא?

בתפארת שלמה לשבועות כותב שאמרו חז"ל (בפסחים דף ס"ח ע"ב) רב יוסף אמר אי ל
 או האי יומא דקא גרים, כמה יוסף איכא בשוקא. **הינו תמיד בעת לימודו בתורה הקדו**
שה היה מעמד הר סיני לנגד עיניו. ולמד באותו חשק וחביבות שקיבלו ישראל

The Nature of the Relationship and Broader Ramifications - A Song?

Credit for Facilitating or Partnership

תלמוד בבלי מסכת מכות דף ה עמוד ב
 ואם כן ענש הכתוב לנטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, על אחת כמה וכמה **ישלם**
שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה.

Specific to Talmud Torah

דברים פרק לג

(יח) ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך:

****רש"י דברים פרק לג פסוק יח**

שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך - **זבולן ויששכר עשו שותפות**, זבולן לחוף ימים ישכון ויוצא לפרקמטיא בספינות ומשתכר, ונותן לתוך פיו של יששכר והם יושבים ועוסקים בתורה, לפיכך הקדים זבולן ליששכר שתורתו של יששכר על ידי זבולן היתה: שמח זבולן בצאתך - הצלח בצאתך לסחורה: ויששכר - הצלח בישיבת אהלך לתורה לישיב ולעבר שנים ולקבוע חדשים, כמו שנאמר (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים ראשיהם מאתים ראשי סנהדראות היו עוסקים בכך. ועל פי קביעות עתיהם ועבוריהם:

Rejoice, Zebulun, in your departure, and Issachar, in your tents: Zebulun and Issachar entered into a partnership [with the following agreement]: Zebulun would dwell at the seashore and go out in ships, to trade and make profit. He would thereby provide food for Issachar, and they would sit and occupy themselves with the study of Torah. Consequently, Moses mentioned Zebulun before Issachar [even though the latter was the elder of the two], because Issachar's Torah came through [the provisions of] Zebulun. — [Gen. Rabbah 99:9]

Codified

שולחו ערוך יורה דעה הלכות תלמוד תורה סימן רמו

שחייב כל אדם בת"ת, והיאך לומדים בשכר, ובו כ"ו סעיפים.
סעיף א

א] כל איש ישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורים, ב] בין בחור בין זקן גדול. אפילו עני המחזר על הפתחים, ג] אפילו בעל אשה ובנים, (א) ד] חייב (ב) לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ה] ביום ובלילה, שנאמר: והגית בו יומם ולילה (יהושע א, ח). א ו] ובשעת הדחק, אפילו לא קרא רק קריאת שמע שחרית וערבית, לא ימוש מפיד (ישעיהו נט, כא) קרינן ביה (הגהות מיימוני פ"א וסמ"ג עשין י"ב). ז] **ומי שא"א לו ללמוד, מפני שאינו יודע כלל ללמוד או מפני הטרדות שיש לו, יספיק לאחרים הלומדים. הגה: ותחשב לו כאילו לומד בעצמו (טור). ח] ויכול אדם להתנות עם חבריו שהוא יעסוק בתורה והוא ימציא לו פרנסה ב ויחלוק עמו השכר, ג אבל <א> אם כבר עסק בתורה אינו יכול למכור לו (ג) חלקו בשביל ממון שיתנו לו. (תא"ו נתיב ב' מש"ס דסוטה**

What is the Nature of this Relationship
Facilitator but not selling olam haba

24הפלאה מסכת כתובות הקדמה**

מג ויש מן המשפיעים במדה גסה שסוברים שקונים מן הת"ח חלק מתורתו כדרך
 שאר משא ומתן. אמנם חלילה מחשוב כן וכי ימכור תלמיד חכם אפי' שעה אחת
 בעולם הבא בכל חיי עולם הזה כמ"ש חז"ל וכ"ש שעה אחת בתורה שהיא חשובה
 מכל חיי עוה"ב וכמ"ש חז"ל [ילק"ש שמות פרק כ רמז רצח] בפסוק אורח חיים פן
 תפלוס שלא תהא נושא

HAFLA'AH

R. Pinchas son of R. Zvi Hirsh haLevi Horowitz. R. Pinchas served as rabbi of various cities, and in 1772 was appointed to replace R. Avraham Abush (d. 1768) as rabbi of Frankfort am Main, serving as its rabbi for 33 years, until his death in 1805. During this period he had close ties with R. Yechezkel Landa, author of the

A Real Partnership 26 ש"ך יורה דעה סימן רמו

ב ויחלוק עמו בשכר - כלומר שכר תורה ושכר מה שירויח זה יהיה בין שניהם ביחד:

!Naming the Student (& the Soldier) & the Partner – **Total Identification**

שו"ת משיב דבר חלק ג סימן יד

אחר שכן יש לנו לבאר הא דאיתא בהגהת רמ"א יו"ד (סי' רמ"ו) דאפשר להתנות עם
 חברו שהוא יעסוק בתורה והוא ימציא לו פרנסה ויחלוק עמו בשכר. דדוקא במה
 שממציא לו מנוחה שיהי' יכול לעסוק בתורה וכמו שבארנו לעיל הא דשמעון אחי עזרי'
 ויוחנן דבי רבי. אבל מה שכבר למד וה"ה מה שילמוד בלי המצאת פרנסה שלו ודאי אין
 לו ענין. ונוסף דבר דמ"ה לא נאמר זה הדין אלא בעוסק בתורה ולא בשארי מצות.
 שיתנה עמו שהוא ימציא לו מצוה שלא הי' אפשר לקיימו בתנאי שיחלוק עמו
 בשכר. דבשאר מצוה אפילו לא יתנה עמו כבר שנינו (במכות פ"א) שהמסייע לבעלי
 מצות כעושה המצוה. משא"כ מלימוד תורה כבר בארנו לעיל עפ"י ג' ברכות (דף
 ל"ד) שאין המסייע ללמוד דומה ללומד עצמו. בזה מהני תנאי שיחלוק עמו בשוה.
 ובאמת מורידין מעט את כבוד העוסק בתורה ומגביהין כבוד המסייע לו עד שישבו
 יחדיו בישיבה של מעלה

R Chaim Kanievsky

למכור עולם הבא

יח. האם שייך למכור העוה"ב שלו ששמעתי כמה מעשיות מזה (המעשה עם הגר"א שהשיגו עבורו
 אתרוג בתנאי ששכר המצוה ינתן לבעל האתרוג [ראה דברי אליהו עמ' 101])

תשובה: א"א למכור ואין למדין הלכה מפי מעשיות

<http://www.theyeshivaworld.com/coffeeroom/topic/thoughts-on-some1-selling-his-olam-haba-on-ebay>

C) Joy, Torah & Dovid - Complexity & Family Conflict

A Transformative Song - Shared from the Personal to National

רד"ק תהלים פרק צו

זוה המזמור חיברו דוד כשהעלה הארון מבית עובד אדום עם מזמור (קה, א) הודו לה' קראו בשמו, אלא שיש ביניהם שינוי מעט, וחידש בזה שיר חדש לפי ששנה אותו בזה הספר על קיבוץ גליות ואז ישירו לה' שיר חדש

רד"ק תהלים פרק צו

שירו לה' שיר חדש. רוצה לומר כי הטובות וההצלחות שהיו להם לישראל לא היה להם העמדה וקיום, לפיכך השיר שהיו אומרים עליהם היו קוראין אותו בלשון נקבה: שירה, כי הנקבה חלושה, והטובה שעתידה לבוא על ישראל יהיה לה קיום לעולם והעמדה, לפיכך קרא השיר שיאמרו על הגאולה שיר בלשון זכר, שהוא חזק יותר מן הנקבה. כל הארץ, כל יושבי הארץ, וכן (בראשית מא, נז): וכל הארץ באו מצרימה

The Original Song had tragedy associated with it

שמואל ב פרק ו

וַיִּדְּוּ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְקֹזֶק בְּכָל עֲצֵי בְּרוּשִׁים וּבְכַנְנוֹת וּבְנִבְלִים (ה)
וּבְתַפִּים וּבְמִנְעֲנָעִים וּבְצִלְצָלִים
וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עָזָא אֶל־אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵ בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר (ו)
וַיִּחַר־אֵף יְקֹזֶק בְּעֵזָה וַיִּכְהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשֵּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרֹן הָאֱלֹהִים (ז)
וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרָץ יְקֹזֶק בְּעֵזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרָץ עֵזָה עַד הַיּוֹם (ח)
הַזֶּה:

שמואל ב פרק ו

וַיִּדְּוּ מִכְרֹכַר בְּכָל־עֵז לִפְנֵי יְקֹזֶק וַיִּדְּוּ חָגוֹר אֶפֶוד בֶּד (יד)
וַיִּדְּוּ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעֲלִים אֶת־אֲרֹן יְקֹזֶק בְּתִרְוָעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר (טו)

וְהָיָה אֲנֹן יִקְוֶה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכָל בֶּת־שָׁאוֹל נִשְׁקָפָהוּ בְּעֵד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ (טז)
 דָּוִד מִפֶּהּ וּמִכָּרְכָּר לִפְנֵי יִקְוֶה וַתִּבֶּז לוֹ בְּלִבָּהּ
 וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲנֹן יִקְוֶה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת (יז)
 לִפְנֵי יִקְוֶה וּשְׁלָמִים
 וַיִּכַּל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יִקְוֶה צְבָאוֹת (יח)
 וַיַּחֲלֵק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמָּוֶן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאַשְׁפָּר (יט)
 אֶחָד וְאַשִּׁישָׁה אַחַת וַיִּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ
 וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכָל בֶּת־שָׁאוֹל לִקְרֹאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם (כ)
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוּת עַבְדֵּיו כְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרָקִים
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי יִקְוֶה אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־בִּי מָאֲבִיךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי נָגִיד (כא)
 עַל־עַם יִקְוֶה עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁחַקְתִּי לִפְנֵי יִקְוֶה
 וַנִּקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׂפֵל בְּעֵינֵי וְעַם־הָאֲמָהוּת אֲשֶׁר אֲמֹרֶת עִמָּם אֲכַבְּדָה (כב)
 וּלְמִיכָל בֶּת־שָׁאוֹל לֹא־הָיָה לָּהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ: פ (כג)

Dispute with Michal

רד"ק שמואל ב פרק ו

(יד) מכרכר בכל עוז - מרקד בכל כחו וכוונתו וי"ת משבח

Michal's Position רד"ק שמואל ב פרק ו

ותבז לו בלבה - כראותה אותו מן החלון בזתה אותו בלבה כי חשבה כי אין כבוד
 המלך להתנהג כמנהג הדיוט אפי' לפני הארון ואח"כ כשהלך לביתו אמרה בפיה
 מה נכבד היום וגו':

רד"ק שמואל ב פרק ו

כהגלות נגלות - שניהם ממקור מבנין נפעל האחד שלם כמו השלמים נשאל דוד
 והאחד חסר נו"ן נפעל כמנהג וכפל פעמים המקור לרוב התגלותו בשחוק, ובדרש
 אמר' לו של בית אבא היתה מלכות נאה משלך חלילה להם אם נר' לאחד מהם
 פסת יד או פסת רגל מגולה כולהו היו מכובדים ממך מה אמר לה דוד לפני ה' אשר
 בחר בי מאביך אמר לה של בית אביך היו מניחין כבוד שמים ומתעסקין בכבוד
 עצמן אבל אני מניח כבוד עצמי ומתעסק בכבוד קוני ומן האמהות אשר אמרת חס
 ושלו מן האמהות את נקראת אין את נקראת מן האמהות וי"ת כמה דחליץ ומתגלי
 דומה כי יחף היה הולך ומשחק כדברי הדרש

רד"ק שמואל ב פרק ו

(כא) לפני ה' - מה שרקדתי וכרכרתי לפני ה' עשיתי לפי שכבדני ובחר בי מאביך וראוי לו שאקל עצמי לכבודו:
 ושחקתי לפני ה' - מלרע לפי שהוא עתיד כלומר עוד יותר ממה שעשיתי אעשה ואשחק לפניו וז"ש ונקלותי עוד מזאת יותר השמחה והרקידה שעשיתי יותר אעשה לבזות עצמי ולהקל:

(כב) והייתי שפל בעיני - לפניו לכל דבר ואין זה קלון אלא כבוד:
 עמם אכבדה - בעיניהן אני נכבד במה שעשיתי כי אם אקל עצמי

Sharing

רלב"ג שמואל ב פרק ו

(טז) והנה מרוב השמחה היה דוד מרקד ומפזז לפני ה' כאילו לא היה מלך ולזה בזתהו בלבה מיכל בת שאול והנה לתת תודה לש"י הקריב דוד כמה קרבנות אז בהוליך הלויים ארון ברית ה' ובסוף הענין בבא ארון ה' למקומו אשר הכין לו דוד העלה עולות ושלמים לכבוד השם ית' לפי מה שאפשר ואחר זה ברך דוד את העם בשם ה' צבאות ונתן לכל אחד מנה יפה לאכול ולשתות, והנה אפשר אחד הרצון בו לפי מה שבארו ז"ל אחד מששה בפר ולפי הפשט נראה שהיתה מנה יפה נהוגה לתת לאיש א' בסעודות הגדולות וענינו מענין שפרה עלי והאל"ף נוסף ר"ל שהיתה המנה הזאת בתכלית היופי לפי המנות הנהוגות לתת כמו אלו המנות הגדולות הנהוגות לתת לאורחים הבאים אצלם:

The Halacha - If Possible in Galut

רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה טו

השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר +דברים כ"ח+ תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב, וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר +שמואל ב' ו'+ ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר +שמואל ב' ו'+ והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'. ברוך רחמנא דסייענ.

An incredible Analysis & tie in to Bemidbar & Naso
 Parashat Truma

The Ark Bears its Bearers

*Measurements , Contents and Weight of the Ark in Rabbinical Tradition***Dvorah Ushpizai****Department of Talmud**

The Torah describes the measurements and construction of the ark in great detail. The pertinent data is discussed and explained further in the Talmud (Baba Batra 14a). The external measurements of the ark were:

"Two and a half cubits long, a cubit and a half wide and a cubit and a half high" (Exodus 25,10). In keeping with the Talmudic computation that one cubit equals six handbreadths (Baba Batra 14a), the length of the Ark should have been fifteen handbreadth, its width - nine and its height - nine.

The Torah continues to describe the ark's construction, saying: "overlay it with pure gold - overlay it inside and out" (Exodus 25,11). From this the Sages conclude that the Ark was constructed from three arks one within the other, (in fact these were crates, as the Ark had no legs. The Ark stood on the ground and its opening was from its top). One ark was made of Acacia wood and the other two - the innermost and the external - were made of gold. The width of the wooden walls, according to this calculation, was one half a handbreadth and the golden arks were very thin, in fact no more than a thin internal and external covering. We can then compute the internal measurements of the ark as follows: Fourteen handbreadths in length, eight in width and eight in height. In addition there were thin strips of gold, one half handbreadth in width which covered the edges of the top of the Ark on all four sides in order to give the Ark an appearance of being made entirely of gold.

On the outer Ark there were gold rings on all four corners, one third of the way up from the bottom. Into these were placed the poles used for carrying the Ark.

Inside the Ark were, according to the sages, the First Tablets (of the Ten Commandments, broken by Moses upon his descent from Mt. Sinai) , the Second Tablets and the Scroll of the Torah (Sefer Torah) written by Moses before his death in the Wilderness of Moab (see Exodus 25,21; Deuteronomy 10, 1-5; 1 Kings 8,9)....

It could not have been done by natural means, and this is apparently the reason behind the Talmudic saying: "The Ark bore its bearers and passed" (Sota 35a). This also explains why G-d became angry at Uzzah (2 Samuel, chap. 6), when he reached out to grasp the Ark to prevent it from falling from the wagon: "The Holy One Blessed Be He said to him: Uzzah, it bore its bearers - it can certainly

carry itself".

According to the sages, then, it was only an optical illusion, when the four men seemed to have been carrying the Ark. In fact, "The Ark bore its bearers". However, in my opinion, this sentence expresses more than a simple, physical meaning. It means that the Torah upholds those who uphold it. There is also significance to the fact that the inner Ark was made of wood. The Torah is also referred to as: "A tree of life to those who uphold it" (Proverbs 3, 18). It is likened to a drowning man who happily finds a root of a tree and holds on to it. He holds on to the tree but in reality the tree holds him and saves him from the waters which threaten his life.... Exactly thus does the Torah hold man, carries him and lifts him up.

A man may believe that he dedicates his life to the Torah, not realizing that he receives much more from the Torah than he gives to it, he receives life itself. The Yalkut Shimoni on Proverbs, chap.3, says: "All those who devote themselves to the Torah - it becomes for them a life-giving medicine, for it says: Those who find Me find life", and on the Book of Psalms the Yalkut comments: "The Holy one Blessed Be He said to David - if you seek life, look at the Torah, for it is said : it is a tree of life to those who uphold it".